

Sahur Vaktinde Gelen Mesaj

– Hasan Uyar · 29 Ekim 2025

Uzun zaman geçmişti. Takvim yaprakları 2019 Mayıs'ını gösteriyordu. Ramazan ayının o sessiz, kendiyile baş başa bırakan vakitlerinden biriydi. Dışarıda derin bir sükûnet hâkimdi.

Sabbah, elindeki telefonla öylesine oynarken ekran aniden ışıldadı. Gelen bildirimde önce umursamaz bir bakış attı ama birkaç saniye sonra ismi gördü.

Ladire.

Kalbi bir anlığına ritmini unuttu. Parmakları titredİ, nefesi yarım kaldı. Aylar geçmişti konuşmayalı, neredeyse bir yıl. Her şeyi unuttuğunu, unutmmuş gibi yaptığını sanıyordu. Ama o ismi görmek, yılların birikmiş duygusunu tek bir anda geri çağırıldı.

“Neden şimdi?” diye sordu içinden. “Neden bu kadar zaman sonra?”

Mesajı açtı. Ladire yazmıştı:

“Çok değerli bir arkadaşsın. Ama nefret dolu bakışlarını ve etraftakilerin imalarını görmek istemiyorum. Bu beni yoruyor, üzüyor ve olmadığım birine dönüştürüyor.”

Sabbah uzun süre ekrana baktı. Kelimeler sanki gözlerinin önünde değil, kalbinin tam ortasında asılı duruyordu. Oysa nefretle baksa önce kendinden nefret ederdi. Onun canını yakan her şey, kendine ceza olurdu. Ama bunu anlatmanın anlamı yoktu artık; Ladire'nin zihninde çoktan kötü bir role sıkıştırılmıştı.

Uzun bir sessizlikten sonra, yazdı:

“Eskisi gibi kalalım. Bu defter kapandı.”

Gönder tuşuna bastığında, parmaklarının arasından bir şeyler kayıp gidiyor gibiydi. Belki bir ihtimal, belki bir umut, belki de geçmişin kendisi.

Ama Sabbah biliyordu, o defter aslında hiç kapanmamıştı.

Ne ilk sayfası unutulmuştu,
ne de son cümlesi yazılmıştı.

Not:

6. Gün, 6. Hikaye

13-17.05.2019